

Інформація є одним із основних ресурсів зростання продуктивності підприємства, оскільки саме вона дозволяє: встановлювати стратегічні цілі та завдання підприємства і використовувати можливості, що відкриваються; приймати обґрунтовані та своєчасні керуючі рішення; координувати дії розрізнених підрозділів, направляючи їх зусилля на досягнення загальних поставлених цілей [4].

Тому на будь-якому підприємстві організовується і систематично ведеться робота в таких основних напрямках: виявлення проблем та визначення інформаційних потреб; відбір джерел інформації; збір інформації; обробка інформації та оцінка її повноти та значущості; аналіз інформації та виявлення тенденцій в обраних сферах; розробка прогнозів і альтернатив поведінки підприємства; оцінка альтернатив різних дій, вибір стратегії і прийняття керуючих рішень для реалізації стратегічних планів.

Тож дослідивши значення управлінської інформації для організації, алгоритм її отримання, обробки та кінцевого результату, який досягається за рахунок надходження інформації, можна стверджувати, що її роль є визначальною, адже є основою процесу управління.

Для того, аби підвищити ефективність процесу прийняття узгоджених та цілеспрямованих управлінських рішень, необхідно створювати вільні умови для руху інформації як всередині організації, так і ззовні, а також раціонально розставляти пріоритети у відборі необхідної інформації за об'єктивністю, повнотою, точністю, несуперечливістю, переконливістю, лаконічністю, актуальністю, своєчасністю та комунікативністю [5].

Цінність одержуваної інформації залежить від точності завдання, адже правильно поставлене завдання визначає необхідність конкретної інформації для прийняття рішення. Інформація виступає сполучною ланкою між об'єктом і суб'єктом управління, характеризує стан об'єкта управління в статичній та динамічній, і забезпечуючи підготовку керуючого впливу у вигляді управлінського рішення і характеристику результату його реалізації. Чим повніше й об'єктивніше інформація, тим ефективніше прийняті управлінські рішення і, отже, результати від їх реалізації. Таким чином, інформація в процесі управління є головним предметом і результатом праці керівників і спеціалістів.

Література.

1. Василенко В. А. Теорія і практика розробки управлінських рішень : [навч. посібн.] / В. А. Василенко. – К. : ЦУА, 2003. – 42 с.
2. Почепцов Г.Г. Теорія і практика комунікації. — М., 2005; Сучасні концепції менеджменту / За ред. д-ра екон. наук, проф. Л.І. Федулової. — К., 2007.
3. . Чашина О. Ю. Новий підхід до прийняття управлінських рішень на основі концепції якості / О. Ю. Чашина // Проблеми науки. – 2003. – № 4. – С. 13–16.
4. Колпаков В.М. Теория и практика управленческих решений: Учеб. пособие. - К.: МАУП, 2000. - 256с.
5. Гевко І.Б. Методи прийняття управлінських рішень: Підручник. - К: Кондор, 2009. - 187с

БУХГАЛТЕРСЬКА ЗВІТНІСТЬ В АНАЛІЗІ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Савіних В.С., Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник - Накісько О.В., к.е.н., доцент

У зв'язку з тим, що в сучасному світі роль інформації зростає, дана тема є актуальною, тому фінансовий стан підприємства залежить від того, як оцінена і складена фінансова звітність. На даний момент, зростання капіталу і сам прибуток безпосередньо залежать від якості економічної інформації, важливо правильно читати фінансову бухгалтерську звітність та робити правильні висновки, тому що при аналізі фінансового стану підприємства це є першочерговим завданням.

Аналіз фінансової бухгалтерської звітності залишається найважливішим засобом оцінки фінансових результатів. У бухгалтерській звітності представлена вся інформація, що цікавить нас, до такої відноситься наявність, використання і розподіл фінансових ресурсів, стан дебіторської та кредиторської заборгованості, рух капіталу, стан оборотних і основних засобів і т.д.. Для обробки інформації використовується аналіз, діагностика та моніторинг фінансової інформації. Аналіз дозволить визначити основні причини які впливають на зміну фінансового стану підприємства, це дозволить своєчасно дати рекомендації щодо підвищення використання фінансових ресурсів. Очевидно, що основною умовою ефективного ведення бізнесу є стабільний фінансовий стан. Щоб домогтися стабільного фінансового стану, необхідно забезпечити платоспроможність, фінансову незалежність і ліквідність бухгалтерського балансу, Домігшись цього можна буде визначити здатність підприємства фінансувати свою діяльність, підтримувати і розвивати платоспроможність. Для цього необхідно мати достатній обсяг і оптимальну структуру капіталу, використовувати фінансові ресурси так, щоб витрати були менше доходів.

У процесі аналізу важливо вивчити динаміку зміни чистого прибутку, рівень рентабельності і фактори які їх визначають, Методологічний підхід дозволяє визначити ліквідність і платоспроможність бухгалтерського балансу використовуючи зіставлення підсумків певних груп по активу і пасиву. Варто зауважити, що в залежності від цілей і ваздань, фахівці використовують різні методи аналізу бухгалтерської звітності, на вибір може вплинути технічне забезпечення, інформаційної бази, досвід персоналу, оперативність вирішення завдань. Важливо відзначити, що бухгалтерська звітність це система даних про фінансовий та майновий стан підприємства, документи якої є базою для аналізу фінансового стану підприємства.

До важливих виконуваних функцій бухгалтерського балансу відносяться знайомство осіб які пов'язані з управлінням з майновим станом підприємства, наприклад вони можуть дізнатися якою кількістю матеріальних засобів підприємство здатне розпоряджатися, тобто те чим саме володіє власник. З'ясувати чи здатне підприємство виконувати свої зобов'язання. У вигляді нарощування капіталу за звітний період визначення кінцевого фінансового результату діяльності підприємства, так можна визначити здатність керівника примножувати і зберігати грошові, а також матеріальні ресурси які йому довірили. Створення швидкого фінансового планування, а також контроль за рухом грошових коштів.

Аналіз фінансової бухгалтерської звітності можна виконати в кілька етапів. Для початку слід провести попередній аналіз фінансової бухгалтерської звітності, це дасть розуміння стратегії розвитку, етап життєвого циклу і особливості бізнесу підприємства. Наступним етапом буде поглиблений аналіз, метою цього етапу є більш детальна характеристика фінансового, а також майнового стану підприємства, визначення результатів діяльності за минулий період і можливостей підприємства в перспективі. Далі слід узагальнити результати аналізу щоб перейти до розробки рекомендацій які повинні бути спрямовані на поліпшення фінансових результатів. До останнього етапу можна віднести фінансове прогнозування.

Більш ефективно управляти активами, капіталом, доходами і фінансовим результатом дозволяє те, що бухгалтерська звітність показує більшість показників які характеризують кількість фінансових процесів підприємства. Важливо відзначити, що найчастіше при фінансовому аналізі віддають перевагу показнику власного капіталу, при цьому не використовуючи вартість чистих активів, хоча об'єктивно оцінити фінансовий стан і власний капітал дозволяє саме розрахунок показника чистих активів. Так само варто звертати увагу на показники оборотності, так як вони відображають інтенсивність підприємства. Аналізуючи дані показники варто акцентувати увагу на швидкість обороту капіталу і активів, щоб зрозуміти коли відбулося прискорення чи уповільнення руху фінансів, при уповільненні оборотності капіталу можна збільшити виробництво, ефективно використовувати фінансові ресурси, відвернути грошові кошти в дебіторську заборгованість, ці кроки дозволять збільшити оборотність капіталу.

Література.

1. Аналіз фінансової звітності / ред.. Ефимова О.В., Мельник М.В. - 4-е вид., перероб. і доп. - М.: Омега-Л, 2009. -451 с.

2. Райзберг Б.А., Сози́вський Л.Ш., Стародубцева Е.Б. «сучасний економічний словник», М.: «ИНФРА-М», 2009.
3. Ковалев В.В., Волкова О.М. Аналіз господарської діяльності підприємства. - М.: Проспект, 2011 - 424с.
4. Управління фінансами. Фінанси підприємств: Підручник. 2-е вид. // ред. А.А. Володіна. - М.: ИНФРА-М, 2012.
5. Шеремет А.Д. Комплексний аналіз господарської діяльності / А.Д. Шеремет. - М.: ИНФРА-М 2009.

КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ ТА ЗАМОВНИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТА ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

**Слюсарчук О.А., Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**
Науковий керівник – д.е.н., професор Маренич Т.Г.

Сучасну економічну ситуацію в Україні можна охарактеризувати несприятливими для розвитку економіки чинниками, а саме нестабільністю суспільних зв'язків, некерованими інфляційними процесами, необґрунтованими політичними подіями та іншими чинниками, які негативно впливають на життя населення та на економічний розвиток країни в цілому. Результатом цього впливу є зниження ділової активності підприємств, і як результат їх низька платоспроможність, яка здебільшого призводить до кризового стану господарюючих суб'єктів. Низька платоспроможність підприємств спричинює несвочасне погашення дебіторської заборгованості, повернення заборгованості в неповному обсязі, що сприяє виникненню сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості. Підтримка необхідного рівня ліквідності й платоспроможності підприємств залежить від ефективного ведення бухгалтерського обліку розрахунків з покупцями та замовниками.

Одним з найбільш гострих і складних ділянок обліку на підприємствах є облік дебіторської заборгованості та існування проблеми неплатежів. Також залишається не повністю вирішеним питання обліку безнадійної дебіторської заборгованості, визначення окремих її категорій, врахування ризиків, удосконалення методики відображення розрахунків з покупцями та замовниками, класифікація заборгованості тощо.

Проблеми обліку розрахунків з покупцями та замовниками знайшли висвітлення у працях таких провідних українських науковців, як Гуцаленко Л.В. [1;2], Добровольська О.В. [3], Маренич Т.Г. [8], Волковицька О.М. [7] та ін.

Актуальність розвитку бухгалтерського обліку розрахунків з покупцями та замовниками полягає у тому, що вони пов'язані з виконанням договірних зобов'язань підприємства та часто призводять до необхідності участі в адміністративних, цивільних та господарських конфліктах. Відсутність або неповнота інформації про розрахунки з покупцями та замовниками у звітності підприємства може призвести до некоректних аналітичних розрахунків і висновків щодо динаміки оборотності активів та інших показників ділової активності підприємства, ліквідності балансу та платоспроможності в короткостроковій і довгостроковій перспективі. Отже, тільки ефективно організований бухгалтерський облік операцій за розрахунками з покупцями та замовниками може забезпечити формування достовірної інформації щодо розрахунково-платіжних операцій підприємства, регулювання порядку їх здійснення з найменшими втратами та прийняття своєчасних управлінських рішень.

Здійснюючи свою діяльність, підприємства вступають в розрахункові взаємовідносини з різними підприємствами, організаціями і особами, що передбачає виникнення між ними певних прав та зобов'язань [1]. Принципи бухгалтерського обліку вимагають, щоб дохід не був врахований до того періоду, в якому товар буде відвантажений. Нині часто практикується попередня оплата, тобто оплата в рахунок майбутніх поставок. До фактичного відвантаження